simbart PROJECTS CREATING EXPERIENCES

‘BAŞKA HÂLLER/ALTERNATIVE STATES’

Elif Acar I Ece Kibaroğlu I Yeşim Özkan I Berk Şenol

19.11 – 30.12.2026

Simbart Projects, 19 Kasım – 30 Aralık tarihleri arasında **Elif Acar, Ece Kibaroğlu, Yeşim Özkan** ve **Berk Şenol**’un eserlerinin yer aldığı *‘Başka Hâller’* isimli karma sergiye ev sahipliği yapıyor. Sergi, nesnelerin, mekânların ve anlamların geçirdiği dönüşümler ve bu dönüşümlerin geride bıraktığı izleri sorguluyor. Bir şey değiştiğinde, işlevini yitirdiğinde, yok olduğunda ya da başka bir anıya dönüştüğünde geriye ne kalır? Dönüşüm, başkalaşımın devam ettiği ve yeni anlamların ortaya çıktığı bir alan olarak ele alınıyor. Bireysel hafızadan ekolojik ilişkilere, değişen çevresel koşullardan nesne ve kavram arasındaki geçişlere uzanan çalışmalar, geriye kalanların dönüşmeye devam ettiği farklı varoluş biçimlerini bir araya getiriyor.

Elif Acar çalışmalarının merkezinde insan ve doğa arasındaki ilişkiyi, hafıza ve dönüşüm kavramları üzerinden ele alırken doğayla kurduğu teması temsili bir düzeyden çıkararak ortak bir hafıza ve varoluş alanı oluşturmanın yollarını arıyor. Günlük yürüyüşleri sırasında karşılaştığı ağaç kabukları, bitkiler ve palmiye ağacı parçaları gibi doğal malzemelerle çalışan sanatçı, bu malzemeleri yalnızca üretimin fiziksel unsurları olarak değil, doğayla kurduğu temasların ve karşılaşmaların kayıtları olarak ele alıyor. Sergide yer alan "Yuva" adlı serisindeki çalışmalarında yuva, sabit bir mekân ya da güvenli bir sığınak olmaktan çıkarak karşılaşmalar ve dönüşümler aracılığıyla yeniden kurulan bir varoluş alanına dönüşüyor. Doğadan toplanan her parça, geçmişin izini taşırken sanatçının müdahalesiyle yeni bir yapıya dönüşüyor. Malzemenin parçalanma, çözünme ve yeniden dönüşme potansiyeli ise yuvanın sabit bir yapı değil, sürekli başkalaşan bir oluş hâli olduğunu görünür kılıyor.

Ece Kibaroğlu’nun pratiği, nesne ve kavram arasındaki ilişkiyi; yansıma, bilgi, dil ve iletişim üzerinden araştırıyor. Arkaik ve antik dönem araştırmalarından hareketle nesnenin fiziksel varlığı ile kavramsal karşılığı arasındaki ilişkiyi ele alan sanatçı, bu iki alanı birbirinin aynısı olmayan ancak birbirine yakın, yankı ve yansıma oluşturan yapılar olarak düşünüyor. Sergide yer alan ‘Labirent’ ve ‘Mavera’ serilerine ait çalışmalarında metinler, sözcükler ve harfler aracılığıyla fiziksel gerçeklik ile kavramsal anlam arasındaki geçişleri araştırıyor. Nesnenin bilgisi sözcükler aracılığıyla aktarılırken, anlam da bu aktarım sürecinde değişiyor ve yeniden kuruluyor. Görünen ile görünmeyen, nesne ile kavram ve bilgi ile anlam arasındaki ilişkileri ele alan çalışmalar, bir şeyin kendisinden geriye yalnızca fiziksel bir iz değil, onunla birlikte dönüşen bir düşünce ve bilgi alanı kaldığını ortaya koyuyor.

Yeşim Özkan’ın çalışmalarının merkezinde işlevini yitirmiş yapılar, kullanım alışkanlıklarından kopmuş nesneler ve zamansal olarak askıya alınmış durumlar üzerinden aidiyet ve varlığını sürdürme biçimleri yer alıyor. Sergide yer alan ‘Tropik Dünya’ çalışmaları, arzulanan bir iklimin görüntüsünün ve atmosferinin gündelik mekânda üretilmesi üzerine odaklanıyor. Suyun yokluğu ile başka bir coğrafyanın iklimini gündelik mekâna taşıma arzusu birlikte ilerliyor. Suyun kendisini doğrudan temsil etmek yerine, etrafında oluşan beklentiler, alışkanlıklar ve çevreyi biçimlendiren düzenler görünür hâle geliyor. Suyu taşıyan, saklayan ya da ona ulaşmayı sağlayan bu nesneler, işlevini kaybetmiş, dekoratif bir objeye dönüşmüş ya da yerinden koparılmış durumda betimleniyor. Böylece artık mevcut olmayan ya da dönüşen bir koşul, geride bıraktığı gündelik düzenler aracılığıyla başka bir biçimde varlığını sürdürmeye devam ediyor.

Berk Şenol’un çalışmalarında gündelik nesneler, kişisel deneyimlerin ve zamanın taşıyıcılarına dönüşüyor. Sergide yer alan ‘2pm-3pm’ isimli çalışmasında, sanatçı bir ay boyunca her gün aynı saat aralığında yatağının üzerinde bir araya gelen objeleri düşük çözünürlüğü ve piksel üreten yapısıyla Game Boy kamerasıyla kaydediyor. Karantina döneminde edindiği uğraşlar, video oyunları, sürekli kullandığı gündelik eşyalar, vazgeçemediği yiyecek ve içecekler ile zamanla oluşan yaşam rutini, analog bir estetikle bir araya geliyor. Aynı saat aralığında çekilen bu fotoğraflar, bireysel hatıralardan nostaljik dijital çağın kolektif hatırasındaki yere, kartpostal formunda bir hatırlatıcı olarak evriliyor ve gündelik yaşamımın parçası olan nesnelerden oluşan paylaşılabilir bir günlük arşiv oluşturuyor.

simbart PROJECTS CREATING EXPERIENCES

'BAŞKA HÂLLER/ALTERNATIVE STATES'

Elif Acar I Ece Kibaroğlu I Yeşim Özkan I Berk Şenol

19.11—30.12.2026

Simbart Projects hosts the group exhibition titled *'Alternative States'* featuring works by **Elif Acar, Ece Kibaroğlu, Yeşim Özkan**, and **Berk Şenol** between 19 November - 30 December. The exhibition explores the transformations undergone by objects, spaces, and meanings, and the traces these transformations leave behind. What remains when something changes, loses its function, disappears, or turns into another memory? Transformation is approached as a space in which metamorphosis continues and new meanings emerge. Extending from individual memory to ecological relationships, from changing environmental conditions to the transitions between objects and concepts, the works bring together different modes of existence in which what remains continues to transform.

At the centre of Elif Acar's practice lies the relationship between humans and nature, explored through the concepts of memory and transformation. Rather than approaching nature solely through representation, Acar seeks to create a shared space of memory and existence. Through natural materials gathered during her daily walks, such as tree bark, plants, and palm fragments, she traces her encounters and interactions with the natural world. In the works from the 'Home' series presented in the exhibition, home ceases to be a secure shelter and becomes a space of existence continually reconstructed through encounters and transformations. Each fragment collected from nature carries traces of the past while taking on a new structure through the artist's intervention. The material's potential to fragment, dissolve, and transform reveals home not as a fixed structure, but as a state of becoming in constant flux.

Ece Kibaroğlu's practice investigates the relationship between objects and concepts through reflection, knowledge, language and communication. Drawing on her research into archaic and ancient periods, the artist examines the relationship between an object's physical presence and its conceptual meaning, approaching them as distinct yet closely connected structures that echo and reflect one another. In the works from 'Labyrinth' and 'Mavera' series presented in the exhibition, she explores the transitions between physical reality and conceptual meaning through texts, words, and letters. As knowledge is transmitted through words, meaning shifts and gets reconstructed. Exploring the visible and invisible, object and concept, these works reveal that what remains is not only a physical trace, but also evolving fields of thought and knowledge.

At the core of Yeşim Özkan's practice are the questions of belonging and persistence, explored through structures that have lost their function, objects detached from their intended use and conditions that are suspended in time. The 'Tropical World' series explores the desire to recreate an idealized climate within everyday spaces. The absence of water unfolds alongside the desire to bring the climate of other geographies into everyday spaces. Through water-related objects that have lost their function, become decorative, or been displaced from their original settings, the works reveal how the absence of water and the habits surrounding persist through transformed everyday arrangements. In this way, a condition that no longer exists or has undergone transformation continues to persist in another form through the everyday arrangements that has left behind.

In Berk Şenol's works, everyday objects become carriers of personal experiences and time. In his work '2pm-3pm', featured in the exhibition, the artist uses a Game Boy camera, with its low resolution and pixelated imagery, to document the objects that gather on his bed every day during the same one-hour period over the course of a month. Activities he developed during the quarantine period, video games, everyday objects he uses constantly, foods and drinks he cannot give up, and the daily routine that takes shape over time come together through an analog aesthetic. Taken during the same time slot, these photographs evolve from personal memories into reminders in the form of postcards, finding a place within the collective memory of the nostalgic digital age, and creating a shareable diary archive composed of objects that are part of everyday life.